

Anton Medved:

Božična pesem.

Zakriva svet noči zavesa,
 polnočni zvon čez plan odmeva,
 pozdravlja zemljo in nebesa,
 zbor angelov vesel prepeva:
 Božu na visokosti slava,
 na zemlji mir ljudem in sprava!

Nocoj, človeški duh, ne kolni
 trpljenja, ki te je morilo!
 Svetišče z verniki se polni,
 duhovnik kliče glasnomilo:
 Božu na visokosti slava,
 na zemlji mir ljudem in sprava!

Podobo v zlatem glej okvirji:
 Na slami spi nebeško Dete,
 krož Njega molijo pastirji,
 bleste na traku črke svete:
 Božu na visokosti slava,
 na zemlji mir ljudem in sprava!

Bučijo orglje. Dim v kadili
 pod stropom se vonjiv raztaplja.
 Kaj smeh na lice vnuku sili,
 kaj dedu solza z lica kaplja? —
 Božu na visokosti slava,
 na zemlji mir ljudem in sprava!

Po letih mladih se nam toži — —
 Neodoljiva sila neka
 sreče zdaj širi nam, zdaj oži,
 kot morje plima in oseka.
 Božu na visokosti slava,
 na zemlji mir ljudem in sprava!

Da, slava Njemu, ki dostojen
 med vsemi je najvišje slave!
 Da, mir ljudem in čut pokojen,
 ki vir edin je sreče prave!
 Odklepaj raj nam izgubljeni,
 o zveni, sladka pesem, zveni!

